

Arrest

nr. 241 841 van 2 oktober 2020
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. VANDER VELPEN
Atletenstraat 31
2020 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Keniaanse nationaliteit te zijn, op 25 maart 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 28 februari 2020 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 2 april 2020 met referthenummer X

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 augustus 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 september 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat H. VANDER VELPEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat B. HEIRMAN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker dient op 25 februari 2020 een aanvraag tot het bekomen van een visum kort verblijf in met het oog op een familiebezoek aan zijn zus in België. Op 28 februari 2020 wordt de toekenning van het visum geweigerd en aan verzoeker ter kennis gebracht op 28 februari 2020. De bestreden beslissing luidt:

“O. R. R. (...)”

born in NAIROBI
on (...),
nationality KEN
Visa demand number (...)

Motivatie

Wettelijke referenties:

Het visum wordt geweigerd op basis van artikel 32 van verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke code

** (13) Er bestaat redelijke twijfel over uw voornemen het grondgebied van de lidstaten vóór het verstrijken van het visum te verlaten"*

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan:

"Schending van de materiële motiveringsplicht en zorgvuldigheidsplicht.

De Raad is bevoegd in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht na te gaan of verweerster bij de beoordeling uitgegaan is van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct beoordeeld heeft en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen. Dat kan besloten worden dat, indien een bestuurshandeling niet degelijk gemotiveerd werd, zulks leidt tot een gemis van een wezenlijke waarborg tegen willekeur en zulks geldt als bewijs dat de Minister van Migratie -en asielbeleid en maatschappelijke integratie de haar voorgelegde middelen niet zorgvuldig onderzocht heeft en haar uitspraak niet beredeneerd heeft; Dat verzoeker van mening is dat de beslissing van de Minister gebrekkig en niet zorgvuldig werd gemotiveerd. Dat het visum aan verzoeker werd geweigerd omdat verweerster van mening is dat er in hoofde van verzoeker redelijke twijfel bestaat over zijn voornemen om het grondgebied te verlaten. Artikel 14 van de VERORDENING (EG) Nr. 810/2009 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke Visumcode (Visumcode) bepaalt:

"Van aanvragers van een eenvormig visum wordt verlangd dat zij het volgende verstrekken: a) documenten waaruit het doel van de reis blijkt; b) documenten met betrekking tot logies of het bewijs van voldoende middelen om in logies te voorzien; c) documenten waaruit blijkt dat de aanvrager voldoende middelen van bestaan heeft zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor zijn terugreis naar het land van herkomst of verblijf of voor doorreis naar een derde land waar hij zeker zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid verkeert deze middelen legaal te verkrijgen, overeenkomstig artikel 5, lid 1, onder c), en lid 3, van de Schengengrenscore; d) informatie die het mogelijk maakt het voornemen van de aanvrager om het grondgebied van de lidstaten vóór het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum te verlaten, te beoordelen." (eigen onderlijning)

Bovendien bepaalt artikel 32 van de visumcode bepaalt dat het visum kan worden geweigerd indien:

"(...) b) indien er redelijke twijfel bestaat over de echtheid van de door de aanvrager overgelegde bewijsstukken of over de geloofwaardigheid van de inhoud ervan, de betrouwbaarheid van de verklaringen van de aanvrager of zijn voornemen om het grondgebied van de lidstaten te verlaten vóór het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum."

Het visum wordt geweigerd omdat er redelijke twijfel bestaat over verzoeker zijn voornemen om tijdig het grondgebied te verlaten. Nochtans heeft verzoeker meerdere documenten voorgelegd die zijn voornemen om het grondgebied te verlaten aantonen:

1. Verbintenis tot tenlasteneming. De partner van de zus van verzoeker heeft zich garant gesteld voor verzoeker. Deze verbintenis brengt een zware financiële verantwoordelijkheid met zich mee ingeval verzoeker niet zou terugkeren. Over deze verbintenis wordt niet gesproken.

2. Bewijs dat verzoeker student is (schoolattest) en ook zijn inschrijvingsgeld heeft betaald. Verzoeker is student aan de Maseno school te Kenia, één van de meest gerenommeerde scholen aldaar. Men dit te slagen voor een nationale test om op deze school les te mogen volgen (zie begeleidende brief van de heer Mariën die aan het visumdossier werd gevoegd). Ook bevestigt de directeur dat verzoeker gekend is in zijn school en bevestigt hij dat de school gesloten is in april wegens vakantie en heropent in mei. Hieruit bleek dus dat verzoeker vakantie had tijdens zijn geplande bezoek. Verzoeker legt ook zijn studentenkaart voor.

3. Tevens werd verduidelijkt in de begeleidende brief opgesteld door de partner van de zus van verzoeker dat de vader van verzoeker over voldoende inkomsten beschikt om zijn gezin te onderhouden en werd een kopie voorgelegd van de identiteitskaart van de ouders van verzoeker en een kopie van de

politiebadge van de vader van verzoeker om te bewijzen dat deze laatste werkt als officier bij de politie. Met het feit dat verzoeker zijn beide ouders nog in land van herkomst wonen en dat zij over voldoende inkomsten beschikken, werd eveneens geen rekening gehouden;

Verweerster kon dan ook niet op basis van de door verzoeker voorgelegde stukken en informatie in alle redelijkheid beslissen dat er in hoofde van verzoeker redelijke twijfel bestaat over zijn voornemen om het grondgebied tijdig te verlaten zonder deze redelijke twijfel te verduidelijken. Dat de door de verweerster genomen beslissing dan ook gebrekkig werd gemotiveerd, wat een schending uitmaakt van de materiële motiveringsplicht.”

2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De zorgvuldigheidsplicht vereist dat de verwerende partij haar beslissingen zorgvuldig voorbereidt en deze stoelt op een correcte feitenvinding.

Verzoeker betoogt in essentie dat de verwerende partij niet op basis van de hem voorgelegde stukken en informatie in alle redelijkheid kon beslissen dat er in hoofde van verzoeker redelijke twijfel bestaat over zijn voornemen om het grondgebied tijdig te verlaten zonder deze redelijke twijfel te verduidelijken.

De beoordelingsvrijheid van de verwerende partij bij het geven van een visum doet geen afbreuk aan het feit dat administratieve beslissingen deugdelijk gemotiveerd moeten zijn, hetgeen onder meer inhoudt dat de rechtsonderhorige moet kunnen nagaan op welke gronden de hem aanbelangende beslissing is gesteund en waarom de door hem aangevoerde concrete en pertinente argumenten, zoals de verbintenis tot tenlasteneming, het bewijs dat hij student is en zijn inschrijvingsgeld één van de meest gerenommeerde scholen heeft betaald en dat zijn vader over voldoende inkomsten beschikt om zijn gezin te onderhouden, niet worden aanvaard.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt niet op welke wijze de verwerende partij rekening heeft gehouden met voornoemde aangevoerde concrete en pertinente argumenten. De “redelijke twijfel” van verzoekers voornemen om het grondgebied van de lidstaten vóór het verstrijken van het visum te verlaten, blijkt niet uit de bestreden beslissing. Het komt de Raad niet toe dit te onderzoeken of te verduidelijken.

Verzoeker maakt bijgevolg een schending aannemelijk van de materiële motiveringsplicht in samenhang met het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het enig middel is gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 28 februari 2020 tot weigering van de afgifte van een visum wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee oktober tweeduizend twintig door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC